

با کیمبال ماسک، برادر ایلان ماسک آشنا شوید؛ کسی که قصد دارد دنیای تغذیه را متحول کند - دیجیاتو

پیام ادیب | سه شنبه، ۱۰ آذر ۱۳۹۴

کیمبال ماسک زمانی که به همراه برادرش ایلان (احتمالاً نام او را شنیده اید) اولین شرکت فناوری خود به نام Zip2 را به قیمت حدود ۳۰۰ میلیون دلار فروخت، تنها ۲۵ سال سن داشت. ایلان بخشی از پول خود را وارد شرکت بعدی خود کرد که بعدها به پی پل تبدیل شد. کیمبال نیز سرمایه گذاری کرد، اما برای تحصیل در رشته ی آشپزی، سیلیکون ولی را ترک و بعد ها رستوران های بسیار مورد احترامی در کلرادو تأسیس کرد. مأموریت او در حال حاضر کمک به هم وطنان خود برای داشتن تغذیه ای سالم تر و پایدار تر است.

او می گوید: «هدف من این است که به سراغ گروه های مختلف بروم، به بهبود فرهنگ تغذیه کمک کنم و آن را به جایی برسانم که جامعه ی سالم تری داشته باشیم». ماسک در یکی از طرح هایی که دارد، به شهر های مختلف کشور سفر می کند، با هدف تقاضا آفرینی برای غذاهای سالم و محلی در آنها رستوران تأسیس می کند، و با به کار گیری بخشی از این درآمد در کنار کمک هزینه ها و بودجه های شهری، به حمایت از ساخت «باغچه های یادگیری» در مدارس سرتاسر شهر مورد نظر می پردازد.

در ادامه ی این مطلب با [دیجیاتو](#) همراه باشید.

کیمبال درباره ی طرح خود می گوید: «بچه ها اصلاً نمی دانند گوشت از کجا می آید، یا مثلاً هویج چگونه پرورش داده می شود. ما به آنها نشان می دهیم چطور هویج را از دل خاک بیرون بیاورند و این برایشان به معنای واقعی کلمه مثل شعبده بازی است. آنها هیچ تجربه ای در این زمینه ها ندارند».

با وجود فراگیر تر شدن باغچه در مدارس (و هزاران سندی که در تأیید بهبود تغذیه و حتی نمرات دانش آموزان از آنها به جا مانده است)، هنوز به اندازه ی کافی باغچه در سطح شهر ها وجود ندارد. هدف ماسک این است که در هر شهر ۱۰۰ نمونه از این باغچه ها بسازد.

خود او در این باره گفته است: «چالش باغچه های مدارس این است که کسی به فکر چند برابر کردن این تجربه نیست. تا وقتی ما وارد صحنه نشده بودیم، اوضاع اینگونه بود که یک نفر باغچه

ی زیبایی برای مدرسه ای درست می کرد و نتایج فوق العاده خوبی از آن می گرفت. اما کسی به این فکر نبود که ۵۰ باغچه ی دیگر مثل آن نیز بسازد. حال ما وارد این عرصه شده ایم و همان برنامه و محیط بی نظیری که آن نتایج را به ارمغان آورده است را به کار می گیریم، اما برای ۱۰۰ مدرسه در آن واحد».

کیمبال ماسک امسال طرح خود را به ممفیس برده است؛ یکی از بزرگ ترین پایتخت های اضافه وزن در امریکا. او می گوید: «ممفیس از لحاظ تاریخی فرهنگ غذایی فوق العاده ای دارد. باید فرهنگ صنعتی تغذیه که ظرف سه یا چهار دهه ی گذشته در این شهر فراگیر شده است را کنار بگذارد. این فرهنگ کالری بالایی دارد اما از لحاظ مواد مغذی بسیار ضعیف است».

در حالی که سازمان غیر انتفاعی او تحت عنوان «جامعه ی آشپزخانه» در تلاش است ۱۰۰ باغچه در مدارس این شهر درست کند، رستوران های انتفاعی او در همکاری با کشاورزان محلی، زنجیره ای برای تأمین غذای سالم شکل داده اند. ماسک با اشاره به اینکه هنوز کشت پنبه در مزارع برتری دارد می گوید: «یکی از بزرگ ترین چالش ها ترغیب تعداد بیشتری از کشاورزان به کشت غذای واقعی است». او اضافه می کند: «ما سعی داریم زنجیره ی محلی تأمین غذا را از هیچ، دوباره احیا و به نمونه ای مقیاس پذیر، عملیاتی و مقرون به صرفه تبدیل کنیم».

او از سوی دیگر سعی دارد از کشاورزان برای رو آوردن به کشت محصولات ارگانیک حمایت کند. با افزایش تقاضا برای محصولات ارگانیک، مزارع ایالات متحده به تنهایی قادر به برطرف کردن این تقاضا نیستند. بخشی از این مشکل، هزینه های دوره ی سه ساله و اجباری گذار به کشت ارگانیک است. کشاورزان در این دوره نمی توانند از آفت کش ها استفاده کنند، اما در عین حال محصولاتشان نیز ارگانیک شناخته نمی شوند.

ماسک می گوید: «این کار به زیرساخت ها و کمک های مالی بسیار زیادی نیاز دارد. ما باید چیزی در اختیار کشاورزان قرار دهیم تا آنها بتوانند پاسخگوی این تقاضا باشند».

کیمبال ماسک مدام در حال مسافرت است. او یک روز برای نظارت بر ساخت باغچه های بیشتر در مدارس لس آنجلس است و روز دیگر در واشنگتن دی سی مشغول مذاکره با قانونگذاران آمریکا درباره ی تغذیه ی مدارس. یک روز دیگر نیز او را در آیووا و در حال ترغیب کشاورزان ذرت و دانه ی سویا به کشت ارگانیک خواهید یافت.

ماسک امید دارد ظرف ۵۰ سال آینده فرهنگ تغذیه را در ۱۰۰ شهر تغییر دهد. او تا کنون ۲۵۱ باغچه ی یادگیری در ۴۶ شهر مختلف ساخته است و اکنون به ۱۰۰ باغچه به ازای هر شهر فکر می کند. قدم بزرگ بعدی اش شیکاگو خواهد بود، جایی که سازمان او قصد دارد برای ساخت ۲۰۰ باغچه تا سال ۲۰۱۹ با این شهر و مدارس آن همکاری کند.

